

بيستو يەك كورتىلە چىرۆك

ئیبراهیم دهرغوسی و/ شیرین. ك

مانگی ئەیلوولی ۲۰۰۷ لە رِیْگەی رۆژنامەی (الاتحاد)ەوە ئیمەیلیّکم پیْگەیشت لەلایەن نووسەریّکی تونسییەوە بەناوی (ئیبراھیم دەرغوسی) کە تیایدا داوای کردبوو چەند چیرۆکیّکی وەرگیْرم بۆ سەر زمانی کوردی، وەکو بەشداریکردن لە یەکیّك لەو پرۆژەی وەرگیّرانەدا كە تونس لە سالّی ۲۰۰۸دا ئەنجامی دەدا، لەبەر ئەوەی سالّی ۲۰۰۸ کراوە بەسالّی وەرگیّران لە تونس.

تا ئەوكاتەى يەكەم ئىمەيلى نووسەرى ناوبراوم بەدەست گەيشت چىرۆكەكانى بۆ (١١) زمان وەرگێڕدرابوون (فەرەنسى، ئىنگلىزى، ئەلمانى، ئىتالى، پۆلەندى، روسى، بولگارى، فارسى، عيبرى، ھىندى، بەربەرى...)و لەئىمەيلەكەدا دەلىّى: ھىوادارم زمانەكەى تۆش دوازدەھەمىن زمان بىّت..

ئەوەى ھانىدام چىرۆكەكانى لىوەرگىمو وەريانبگىرم، يەكەم: چىرۆكەكانى زۆر جوان بوون وەكو بىرۆكەو ئاستى ھونەرى و تەرحو گەلى لايەنى تر دووەم: پىم باش بوو لە پرۆژەيەكى وادا بەشداربمو دواجار ئەو تەرجەمانە ھەمووى وەكو كتىب چاپدەكرىن، كارىكى باشە زمانى كوردىيىش لەپال ئەو زمانە زىندووانەدا دابنرى...

ئێستاش وای بهباش دهزانم ئهم چیروٚکانه لهم گوٚقارهدا بلاْو بکهمهوه تا خوێنهری کورد بیبینێ، بهو هیوایهی سوودو چێژی لێوهرگرێ٠.

شەھىد

کاتنی له دهرگای گۆرستانهکهوه چوومه ژووری، چالهکه رووبهرووم بووهوه که ههر له برینیك دهچوو له سهرهتای خهلیقهتهوه خوینی لهبهر بروا، چووم له پاسهوانی گۆرستانهکه بپرسم کی ئهو گۆرهی ههلداوهتهوه؟ وتی: دوو رۆژ لهمهوبهر چهند پیاویکی گرنگ هاتن بۆ كۆكردنهوهی ئهوهی له ئیسكو پروسکی شههیدانی شۆرش مابووهوه تا له گۆرستانی سهربهخوییدا بینیژن، پیموت: ئهمه گوری ئهو جاسووسه بووه که سوپای فهرهنسای برده سهر شوینی كوبوونهوهی شورشگیرهكانو لهناكاو پهلاماریان دان، ئا ئهمهیان كوشت که تائیستا لهژیر بهم خولهدا راکشاوه، به لام هاوریکانی تری به نیو تاریکیدا هه لاتن.

پاسهوانه که وتی: گۆره کانم لی تیکچوو، ئا ئه وه م نیشاندان ناماژه ی بی ئه و چاله کرد که گوری ئه و پیاوه ی تیابوو، که دواتر شورشگیره کان دوای ئه وه ی سوپای فه ره نسا گه ره که که یان جیهیشت، گه رانه وه و سه ریان بری سه دوه ها پاسه وانه که وتی: ئه و سنووقه ی ئیسك و پروسکه که ی تیکرا، دوایی به ئالای نیشتمان پیچرایه وه و ئه فسه ره که سه ربازیی بی کرد.

تەماشايەكى گۆرى ئەو شەھىدەم كرد كە ھێشتا لە گۆرستانى غەرىباندا راكشابوو، ھىچم نەوتو قسەكەم قووتدايەوه٠

سنووق

ههر له بهیانی زووهوه چهندین ریزی دریّژ دریّژ له بهردهم دهرگاکهدا وهستاون، خاوهنی ئهو شانو ئانیشکانه ی بالیان بهیهکهوه دهنا، هاوار هاواریشیان بوو ههروه کو ئهوه ی له روّژی حهشردابن.

پەلكەزىرىنەكە يەك رەنگى گرتووه٠

گرتووخانه

له تاریكو رووندا، حەسحەسەكان هاتنو به پێڵۅه قورسەكانیان زەویی گرتووخانەكەیان دەكووتا، پێش ئەوەی دەرگاكەی لێ بكەنەوە لە خەو خەبەری بووەوە، دانیشتو چاوانی هەڵگڵۅفت بەو دەستانەی كە خەریكبوو سەرما لە گۆی دەبرد، بەرپرسی مەفرەزەكە فەرمانی پێكرد هەستێتە سەر پێ٠ هەستا، پیاوانی پۅٚلیسی سەربازی روٚیشتنو ئەمیش كەوتە پێشیان، كە گەیشتە گورەپانی جێبهجێكردنی لەسێدارەدانەكە یەك كۆمەل زیندانیی بینی، كە دەستو پێ كەلەپچەكراوو چاوبەستراو بوون، لە دڵی خوٚیدا وتی: لەم روٚژه زستانیهدا چەند زوٚرن، لەمە زیاتری نەوت، لەسەر ئیشەكەی راھاتبوو، بەرپرسی مەفرەزەكە چەقوٚكەی بو درێژكرد، دەستیكرد بە سەربرینی ئەو پیاوانەی لەسەر زەوییەكە كەلەكە بووبوون، یەك لە دوای یەك كەوتە سەربرینیان و لەگەل سەربرینی هەریەكێكیاندا بیسمیلای دەكرد.

قەلاي يارنىرام

لهناو دهرگای هۆلی چاوه روانیکردنه که دا وهستام که پرببوو له نهخوّش و یاوه رهکانیان منالی ساوا له باوه شی دایکانیاندا، پیره ژنیّک لهسه ر زهوییه که پالکه و تبوو و خهوتبوو، ژنیّکی گهنج رولملیّکراویی خوّی بوّ ژنه که ی تهنیشتی باسده کرد به دهست کوره که یه و به هه رئه وهنده ی چاك ده بیّته وه بوّر ورژی دواتر ده بریّته و منه خوّشخانه ، پیاویّکی پیر داوا له ژنه که ی ده کات مناله که ی بخه ویّنی ، چونکه ئه وه نده به نیّو ریزه کانا رایکردووه ماندو و بووه .

لهپر هاته ژوورهوه، پیاویکی ریکپوش، له چلهکانی تهمهنیدا بوو، چاوی بهلای راستو چهپدا گیرا، ئینجا

ژنێکی پیری هه لٰبژارد که رووخساری چاکهی لێدهباری، لێی چووه پێشهوهو کتێبۆکهیه کی پێشکهش کردو وتی: ئهمه قه لای پارێزراوه، رۆماتیزمو ژانه سهرو لووی سهروة تانی پیسو ده رده دلّو ههموو ده ردێکی تر چاره سهر دهکات، خانمه کهم به ته نیا نیو دینار بده به م سهروه ته، ژنه که ده ستی درێژ کرد بێ جانتاکه ی و پاره کانی ده رهێناو کتێبه کهی تیا پاراست. پیاوه که ده رێی و زهرده خه نه کهی پێشی ده که و تێبه کانی به سهر نه خوٚشو یاوه ره کانیدا دابه شده کردو پاره ی وه رده گرت. ناسیمه وه، له رووخساریدا ئه و پزیشکی ته ندروستیی گشتییه م بینی که روّژی له روّژان پادشای نه خو شخانه که بوو، هیچم نه وت. کاتێك که په رستیاره که له به رده م ده رگای پزیشکه که دا وه ستاو ده ستیکرد به بانگکردنی نه خو شه کان، من ته نیا بووم و هو له که ش چول بوو، هو له گهوره که ی چاوه روانکردن و مناله بچکوله که شم له حه وت خه و دا بوو.

پیاله چای سهوزی به نهعنا

دەزانم تۆ حەزت لە چاى سەوزو شەرابو ژنە، حەزت لە چاى سەوزى بە نەعنايە، ھەموو رۆژنى ئەوەندەى لىدەخۆيتەوە بەشى ئەوە دەكات پاپۆرىكى جەنگى نقوومبكات، حەزيشت لە بىرەيە (ئادەى دە دانە بىنە)وا بە بەردەستەكە دەلىنى، بەوە رازى نابى يەك دانەت لەپئى بىنى، بە دوانىش رازى نابى، ھەموو شووشە بىرەكان لەسەر مىزدەكە رىزدەكەى، دەستىان لىدەدەى، دەيانلاوىنى بەخۆتو ھاوەلەكانت دەلىنى چەند ساردن، بەقەد ئەو منالەش داخۆش دەبى كە يەكەم چۆلەكەى راوكردووە.

حەزىشت لە ژنانە

ژنی ئەسمەرو چاو مانگا، وا من ئەمرۆ پیالاهیه چای سەوزی بەنەعنام بۆ هیناوی، پیالاهیەکی گەرم هەلامەكەی بەھەوادا پەرشو بلاودەبیتەوە، بیرەی ساردیشم بۆ هیناوی، بیرەیەكە ئارەقەكەی بەسەر زەوییەكەدا دەتكی، بەلام ژنان قایل نەبوون لەگەلام بین. ھەموویان لیت ترسانو رازی نەبوون بینه لات، ھەرچەندە بەپارەوپوول فریومدان، ھاوریم نابینی چۆن وات لیھاتووه ژنان دەترسینی؟

لنِّت دەترسن ھەروەكو ئەوەى دنو بى، دنونكى ننو خورافاتەكان، تف لەم دونيا سۆزانىيە.

که جی لهپی دهستیم بینی لهسهر شووشه بیره تهزیوهکه دهرچوو بوو له قسهکردن وهستام، بینیم لهنیّو شووشهکانهوه سهیر دهکات، پیالهو بیرهکهم بی جیّهیّشت دلّم لهسهر گیرهکهی جیّهیّشت و روّیشتم در الله می می در می الله و بیره که می بیره که می در الله می در م

که گهیشتمه نزیك دهرگای گۆرستانهکه، بینیم لهسهر گۆرهکه دانیشتووه بیره دهخواتهوه، له خوشیدا دهلهرزیمو وتم: کهواته روژی قیامه ته، بهرهو رووی رامکرد، بینیم پهرداخی بیرهکه نیوهیهو گه لا نهعناكانیش سیس بوون و لهنیّو پیالّه چاکه دا دهلهرنن.

تەلات

قازییه که به ژنو پیاوه که ی وت که له به ردهمیا دانیشتوون:

-تكايه خۆتان يەكلايى بكەنەوە، ئەمە دوا جەلسەى ئاشتكردنەوەيە بزانن كە خراپترين حەلال لاى خوا تەلاقە.

پیاوه که وتی: جهنابی قازی تکایه ههر ئیستا ئهم مهسه له یه کوتایی پیبهینه، ماره بیه کی زوریش ده دهم ئا بهم ژنه به مورجی پهروه رده کردنی مناله کان بداته وه به من جهنابی قازی ئهم ژنه به لایه که و خوا داویتی به سه ربه نده ی داماوی خویدا.

بۆ سبەى ھەموو رۆژنامەكان لە بارەى تەلاقى سەدەوە نووسىبوويان، لاپەرەكانىشى بە وينەى: جەمىلو

بوسهینه رازابووهوه۰۰

جهمیل: شاعیریکه له سهدهی ههشتی زاینییدا ژیاوه٠

بوسەينە: دلدارەكەي جەمىلە،

هەردووكيان چيرۆكێكى خۆشەويستىي گەورە ژياون لەو زەمەنە دێرينەدا٠

پشیلهکان بهشهو کهرویشك دهدزن

ههست به ههنگاوه لهسهرخوّکانی ده کهم لهسهربانه که، سیّبه ره دریّژکوّله کهشی لهسه ردیوه کهی بهرامبه ر مالّه که دهبینم، دهلّیی ههستم بوّی بهخوّمو به ردو جنیّوو چاو لیّسورکردنه وه وه، له قهراغ دیواره که به میاوه میاوی تیژو به رده وام پیّشوازیم ده کات، سه رنجم ده وروژیّنی و شویّنه که به جیّدیّلیّت و ده لیّ (که خهوتی ده گهریّمه وه) به ردیّی به دوادا ده هاویّرم، ده روّم سه ریّکی کولانه ی که رویّشکه کان ده ده م. که گویّم له زریکه که ده بیّت نه مال ده رده په رم، هه وا سارده کهی شه و یه کجار ده میریّ و زریکه ی که رویّشکه که شه و یه دی دریری و زریکه ی که دروی شکه که شه و یه درواوسیّکه ده بینی به بی که دروی شکه که شه دیواری مالله دراوسیّک ده به دریّژکوّله یی له سه درواری مالله دراوسیّک ده بینی به په چرکه ده وه مستیّ، که رویّشکه که له نیّوان ده م و قه پوریدا لنگه فرتیّیه تی، زریکه خهمناکه که شه رو دو خاشده کا، هه روه کو ئه وه ی به چه قوّله توپه تی که ن، پشیله که ش به بروا به خوّبوونه وه خه مناکه که شه روه کو ئه وه ی بلیّت: ئه ی گهلوی پیّم نه وتی که خه وتی ده گه ریّمه و

دهگهریّمه وه ماله وه، ئه و فانوّسه ی به بنمیچه که دا هه لواسراوه داده گیرسیّنم، په نجه ره که ده که مه وه، به قه راغی په نجه ره که چه قویه که تیژده که مه وه و ده یده م له برینه سارپّیژبووه که م، به خویّنه که م له ده وروپشتی برینه که م ده نووسم: پشیله کان به شه و که رویّشك ده دن وانییه ؟

غيره

پیاوه که زوّر عاشقی کوّتر بوو، به گمه کهی شاگه شکه ده بوو، به لاّم حه زی نه ده کرد به به ند کراوی له قه فه زدا بیبینی، گهر به و قه فه زد به به ند کراوی له قه فه زدا بیبینی، گهر به و قه فه زه به نده دنیاش فراوانبی، له گه ل کولانه ی به و کوّترانه دا گه وره بوو که له سه ربانه کان دروست کرابوون، له گه ل باله ته پی و جوو که جوو کی بیچوه کانی نیّو هیّلانه کان دا گه وره بوو، به وکاته ی دایکه که لیّیان نزیکده بووه وه تا شیله ی ژبیانیان بکات به قورگا، شهیدای به و هم ده بینی نیّره کان چوّن موغازه له ی میّیه کان ده که ن به و ناسکییه ی که باده میزاده عاشقه کان ناتوانن بیکه ن، به لاّم تازه چیبکات له شار نیشته جیّ بووه و شوقه یه کی له به پارتمانی کا به کری گرتووه، شوقه یه که هه ر توزی له قه فه زگه و ره دره .

دویّنی به ژنهکهی وت: ئاخق دهکری جووتی کوّتر لهم مالّهدا راگرین؟ ژنهکه هاواریکرد، وتی: جووتی کوّتر. هیچی تری نهوت. پیاوهکه بهخوّی و قهفهزیّکهوه گهرایهوه مالّ. ژنهکه وتی: ئهوه قهفهزی چوّلهکهیه، لهبری کوّتر، کهناری به خیّو دهکهین؟

پياوه که وتى: نا ٠٠ به بالنده فرۆشىكم وتووه جووتى كۆترم بۆ دانى٠٠٠

ئێوارێ به خۆشىييەوە گەڕايەوە مالەوە، جووتە كۆترەكەى خستە قەڧەزەكەوەو لە بەردەميانا بە چۆكدا ھات، سەيرى ئەو جەستە باريكەلەى دەكرد كە بە پەرێكى نەرمى مۆرباو داپۆشراوبوو، وتى: بێگومان، ئا ئەمەيان نێرەكەيە لە جووتێ چاوى رەشو دەنووكێكى وردو كلكێكى سەماكەرانە ورد بووەوەو وتى: ئەمەش مێينەكەيە، ديارە كە زياد لە پێريست بەنازە.

ژنه که ی له نزیکه وه لهم دیمه نه ی ده روانی و به خوّی ده وت: جووتی کوّتر له م شوقه بچکوّله یه دا! پیاوه که نه خه وت تا گویّی له گِمه ی کوّتره کان بوو.

ژنهکه حهوت سال زیاتره شووی پیکردووه، میردهکهی خوش نهویستووه، چهندینجار بهخوی وتووه، ئاشنایه تی و پیکه وه ژیان خوشه ویستی دینی نبه لام خوشه ویستی هه رنهگه یشت، دل له شویننیکی دیکه ویل بوو و داوه تی ژنه که ی ره تده کرده وه، قه فه زی دلی به به تالی هیشته وه، ژنه که بی دل ده ژیا ن

دویّنی ژنه خهون نهچووه چاوی، میّرده کهی ده یپرخاند، ژنه که ش لهنیّو بیّده نگیی شهو و ته نیاییدا گویّی له گمهی خهمناکی کوّتره که دهگرت، له به ر تریفه ی کزی مانگه شهودا ده نووکی نیّره که ی بینی له نیّو ده نووکی میّینه که داو گویّی له نرکه خنکاوه کانی بوو، له چاوانیا پارانه وه ی ده دی، سهیریکرد چوّن به دهوری میّینه که دا

دهخولنتهوه، منينه كهش نازده كاتو داواى زياتر دهكات.

ژنه که وتی: من به رگه ی دلداریی کوتر ناگرم، ئه مه له وه زیاتره به رگه ی بگرم، هه ستاو ده رگای قه فه زه که ی کرده وه ۰

كەروپشك بۆ مردووەكانى ناگرى

یه که مرۆژ، له بهیانییه کی زوودا، به دزیی خۆرهوه، کهرویشکه کان کونه کهیان جیّهیّشت، یه که مجار کهرویّشکه رهشه هاره که هاته دهریّ، ئهوه ی پهلّه پهلّهی سپیی تیایه، له ده می کونه که وه دهریّه، ئه و کونه ی به وردی له ژیر زهیتوونه که دا هه لکه نراوه له لاته نیشتی دوّله کهدا، بازیّکی بهرزی داو له پشت گردولّکه که وه دیارنه ما

کهروێشکه خۆلهمێشییهکه به ترسهوه شوێنی کهوت بۆنی ههوا ته رو برهکهی کرد، پژمی، ئاوری بۆلای راستو چه پی دایهوه و له ننیو گژوگیا زۆرهکه دا ون بوو، سنیهمجار کهرویٚشکه قاوه ییهکه هاته ده رنی، تۆزی لهبهرده م کونهکه دا وهستا، سه ری باداو سلاوی له خوره گهوره کردو به دوای کهرویٚشکه خوّلهمنشییهکه دا بازیدا.

ئێوارێ ئەو كاتەى خۆرە قورسەكە لە پشت چياكەوە ئاوابوو، كەروێشكە رەشەكە لەپشت تاشەبەردێكەوە دەركەوت، ئينجا بە سووكەڵەيى بازيدايە نێو كونەكەوە، دواى چركەيەك خۆڵەمێشىيەكە بە وريايىو چاوە زيتەكانىيەوە گەيشت، بەلام ھەنگاوەكانى تۆزێ قورس بوون، لە تاريكىدا نووقمبوو، كەروێشكە قاوەييەكە ھەروەكو تارمايى بەدواى خۆڵەمێشىيەكەدا بازىدا، ئىتر جموجۆڵى بەردەم كونەكە ھێمن بووەوە٠

دوای سنی رۆژ

بەيانىيەكەى، كەروێشكە قاوەييەكە يەكەمجار لە دەركى كونەكەوە دەركەوت، خۆلەمێشىيەكە بەدوايدا ھات، ئىنجا رەشەكە… كاتى خۆرەكە گەيشتە ناوەندى ئاسمان، گوللە بەسەر كەروێشكەكاندا دابارى، رووى ئاسمان رەشداگەرا… ئۆوارى، كەروێشكە رەشەكە بازىدايە ناو كونەكەوە، دواى يەك دەقىقە قاوەييەكە بەھەنگاوى لەرزۆكەۋە بەدوايدا ھات، خەرىكبوو دەركى كونەكەى لێتێكبچێت.

دوای پهك ههفته،

له ئێوارهیهکی کشوماتدا که ههر له گۆرستانێکی چۆڵکراو دهچوو، کهروێشکه رهشهکه به تهنیا گهرایهوه کونهکه، دوای ده رۆژ، خۆره کزهکه ئاوابوو، جارێکی تر بوونهوهرێك له دهرکهی کونهکهی نهدا.

دوای دووهه فته، له به یانییدا، له ده رکی کونه که و که رویشکیکی ره شی په له په له یه انه ده ره وه، که رویشکیکی خوّله میشی به دوایی اله ده رکی کونه که رویشکیکی خوّله میشی به دوایدا هات، ئینجا قاوه بیه که شوینیان که وت، که رویشکه کان گیای روواوی به رده م کونه که یان بونکه بین به بازیاند و به تازه به تازه به تازه به خه به به بازیاند و له پشت گردولکه که وه ون بوون، سی که رویشکه که بچکولانه بوون، توزی له مشك گه وره تر بوون، به نیو کیلگه فراوانه که دا لیره و له وی به سووکه له یی هه لاده قونانه وه، ئینجا هه روه کو ئه وه ی ماندوویتی هه موو دنیا به سه ریانا که و تبیت اله یه کری نزیک بونه وه و له ژیر سیبه ری دار زهیتوونه که دا خه و تن.

ئێوارێ، كەروێشكەكان گەرانەوە كونەكە، سەرەتا كەروێشكە رەشەكە چووە ژوورێ، ئىنجا خۆڵەمێشىيەكەو قاوەييەكە، شەو بەسەر گردەكەدا داھات، رووى ئاسمان بەترىفەى مانگ رازايەوە٠

لەپى دەستو تەپل

به لهپی دهستت کیشات به تهپلهکهدا تا لهپی دهستت سوورهه لگه را، به تووندی و درندانه پیاتا مالی تا دهستت سر بوو، سرپوونیکی خوش به هه موو گیانتا گه را، هه روه کو ته زوویه کی کزی کاره با، دواتر که ئاره قه ناوچه وانی ته رکردی و به لاملتا هاته خواری، ورده ورده هیوربوویته وه و هه روه کو هونه رمه ندیکی چاپوك که وتیته وه لیّدانی ته پلهکه، ئاوازیکی خوش له نیّو په نجه کانته وه هاته ده ریّ، که هه روه کو خه ونیّکی گه رم وا بوو له شه ویّکی زستاندا،

ژنان به خۆشىيەوە ھاواردەكەن، ھەلھەلە لىدەدەن، دوو دوو، سى سى سى، چوار چوار دىنە نىو ئەلقەى سەماكردنەوە، بە ھەموو لايەكدا سمتيان بادەدەن، شارەزايانە سنگيان دەلەرىنىنەو، خۆرازاندنەوەكانيان عەرزدەكەن: خەنەى نەخشىنراوى لەپى دەست، سوراوى سەر لىوان، چاوانى پر لە كل، دەموللىوى بەسواك

رەنگكراو، ژنەكان پاڵ بەيەكەوە دەنێن، پێدەكەنن، بەريەك دەكەونو لەيەكەوە دەژەنن، چاو دادەگرنو دەمێك بەسەر تەپڵەكەدا دەكەونو چەندىن جارىش دەكەونە باوەشت، بۆ چەند چركەيەك خۆيان خاودەكەنەوە ئىنجا بە سوكەڵەيى وەكو باڵەفركەي كۆتر رادەكەن...

تۆش به عەقل ھەموو شتنك دەبىنى ولە منشكتا دەنگو جوولەكان تۆمار دەكەى، خەون بەوەوە دەبىنى ھەموويان ببنه مولكى تۆ، بە خۆت دەلنى:

-ئەمەيان خرىنەو دەلەرىتەوە، سەما چاك دەزانى بىگومان شتى ترىش چاك دەزانى،

-ئەمەيان منالەو ھێشتا لە سەرەتاى گەشتەكەيدايە، بەلام خانەدانەو گوێم لە ريتمى تەقەى پێيەكانێتى لەسەر زەوييەكە سەنگينانە دەستەكانى دەجوڵێنێو عەترەكەشى خۆشە٠

-ئەمەشيان ھەروەكو سٽيبەرى دار ياسەمىن تەنكە،

بۆنى بوغوردو دارعودو جاوى و زيرەدى هەلهەلە بەرز دەبنتەوە، هاورى شىمشالرەنەكەت تىنتەوە دەرەنىنت، تىندەگەيت كە ئاوازەكە لەنگ بووە، خەيالە شىنتانەكەت بردوويەتى بى دوور، دەگەرىنتەوە لاى تەپلەكەو بە لەپى دەستت پياى دەمالى، تا دەستەكانت سىر دەبن، جارىكى تى ئەلقەى سەماكردنەكە دەورورى، ئەو فرسەتە دەقىزىنتەوە كە رنەكان بىئاگان، دەستت دەبەى بى رووت، بە چاويلكە رەشەكەت رۆچە مردووەكەت دادەيىرىسى.

پرۆمۆسيۆس

له گۆڤارێکی ئەدەبىدا چىرۆكە سەيرو سەمەرەكەيم خوێندەوە، بريارمدا برۆمو لەو ئازارە بێكۆتاييە رزگارى بكهم، به خوشم دەوت: حالى مروّف چەند سەيره، خوداوەندنك له ننو خوداوەندەكاندا له ئاسمان دەژيا، ژیانی خوداوهندانه کهچی بهزهیی به مروقدا دههاتهوه که له تاو سهرماو سۆله دهمرن، له پیناویاندا قوربانی به خۆشىيى خۆى دەداو ئاگر له ئاسمان دەدزى و لەوسەرى سەرەوەيەوە دەيھىنىتە خوارى تا مرۆف يىيى دلخۆش بنتو ژیانی پربنت له گهرمی و شادی، خوداوهندهکان لنی تووره دهبن، سزایه کی به سهردا ده سه پنن که قهت كۆتايى نەپەت؛ ئەنجوومەنەكەپان حوكمى دوورخستنەوەى بەسەردا دەدەنو دەپنيرن بۆ چياكانى قەوقاز كە به دریْژایی سال بهفر داییوٚشیوه، قولنگیْك رادهسییْرن له جگهری بخوا، که ههمووی تهواو دهبیّت سهرلهنوی جگەرەكەى درووستدەبنىتەوەو قولنگەكە دەگەرنىتەوە سەرلەنوى دەستدەكاتەوە بە خواردنى، پرۆمۆسيۆس-يش ئارامهو نه گلهيي دهكاتو نه دهنالێنێ، ئا بهمجۆره لهو دێرزهمانهوه تا ئهمرۆمان، چيرۆكەكەم خوێندەوهو رۆيشتم لەم ئەشكەنجەيە رزگارىبكەم، وتم گرنگ نىيە ئەگەر كەمنىك دواشكەوتووم، گرنگ ئەوەيە ئەو خوداوەندە لهو ئەشكەنجەيە رزگارېكەم، دەمانچەيەكم كرى شەش فىشەكم تىكردو رۆيشتم بە دواى بالندەكەدا گەرام، دوای ئەوەی پرسیاری ئەو چیایەم لە چەند شواننگ كرد كە لەو نزیكانە دەژیان، ئەو چیایەی خوداوەندە ئەشكەنجەدراوەكەى لىد، يەكىكىان چياكەى نىشاندامو ئاگادارىكردمەوە كە سەركىشىي وا نەكەم، چونكە ھىچ كەسنىك لەوانەى ئەو رنىگەيەيان گرتووەتەبەر نەگەراونەتە دواوە، بەلام من سووربووم لەسەر ئەو سەركىشىيەو وتم: ئەوەى دەبى با ببىت، لەم يىچ بۆ ئەو يىچ، لەم شاخەوە بۆ ئەو شاخ ھەتا قولنگەكەم بەچاوى خۆم بینی دەنووکی له کەلەکەی پرۆمۆسیۆس دەداو له جگەرەکەی دەخوارد، ئارامم لیّبرا، دەمانچەكەم لە كەمەرم هەلكێشاو تەقەم لە دلى ئەو بالندەي ئازارە كرد، كەوتە خوارى لە خوێنى خۆيدا دەڭەوزا، لەبەر يێيەكانى ئەو خوداوهندهی به ههموو گهورهیی خوّیهوه لهسهر لووتکهی شاخهکه وهستابوو، بینیم ناگر له پهری بالندهکه بهربوو، ئینجا بوو به تیشکیکی رووناك، بینیم خوداوهند دهستی له شوین برینه کهی دهدا، بهو دهسته خوداییانهی که وه کو شهمالی به هار ناسك بوون، ئینجا گویم لیبوو ده یوت: ئیستا ئازاری من دهستیپیکرد… له لووتکهی چیاکه هاته خواری به پنیه پهتییهکانی بهسهر بهرده تیژهکاندا دهرویشتو ورده زیخ له پنشیهوه دەكەوتە ناو خەرەندەكەوە٠

دوو شيّت

دوای ههر بانگدانیّك به شهقامه کانی گونددا ده سورایه وه و ئه م ستایشه ی ده و ته وه ده رگایه ک به رووی ئاسمانا بکریّته وه نه وه ده رگای ئاگره، ده رگایه ک به به به ریّته وه نه وه ده رگای ناگره، ده رگایه ک به به ریّته و نه وه ده رگای ناگره، ده رگایه ک به به ریّت و به به ریّته و نه و ده رگای ناگره، ده رگایه ک به ریّت و به ریّته و نه و ده رگای ک به ریّت و ب

چاکه بکریّته وه نه وه دهرگای دوّلاره، دهرگایه ک به رووی خهما بکریّته وه نه وه دهرگای زیندووه کانه، دهرگایه ک رووه و خوّره و نه وه دهرگای کامهرانییه، دهرگایه ک رووه و خوّره و بکریّته وه نه وه دهرگای کامهرانییه، دهرگایه ک رووه و خوّره و بکریّته وه نه وه دهرگای کامهرانییه، دهرگایه ک به رووی دنیادا بکریّته وه نه وه دهرگای نازاره، وا منیش له سهرهریّی دهرگاکاندا وهستاوم، هیچ دهرگایه ک بو دلم ناکریّته وه برسیم نه مه کیّیه ؟ پنیان و تم: نه وه شیّتی گونده که یه لیّی نزیک نه که ویته و مله وانه یه نازارت بدات، به لاّم من گویّم به ناموّرگاری و ناگادار کردنه وه کانیان نه دا دا له پشته وه جله شره کانی پیاوه که م راکیشاو گرتم، پیکه و ه ریّمانکرد و که و تینه و هی ستایشه کان و شتی تریشم بو زیاد کرد و

نامۆىي

له قوتابخانه هاتینه دەرى، خۆر هەناسەبركێی بوو بەو ئاسمانەوە كە رەنگی بۆ شینێکی كالەوەبوو گۆرابوو٠٠٠ قیره که توابوّوه و بهملاوئه ولای ریّگه که دا هاتبووه خواری، به رگه کان شه لالی ئاره ق بوون، ئۆتۆمبیلی مازداو نیسان و کریسیداو کرونا وه کو جنوکه ی هار به بهردهمماندا فرته یان ده کردو له چاو تروکانیکدا دیارنه نهمان، لهو شهقامه درێژهدا ئێمه تهنيا بووين، وتى: كه گهيشتينه مالهوه يشوو دهدهين، پێموت: چۆن؟ هێشتا چێشتخانه و نان ئامادهکردنمان ماوه؟ ويستم لهسهر قسهکانم بهردهوامبم، به لام دوا رستهی رايگرتم، چهند رۆژىك دەبى وەكو شىنتەكان ورىنە دەكات، منىش ھەر مەرايى دەكەم بۆ ئەوەى توورە نەبىت، بۆ نموونە دوينى يێش خەوتن چوومە ژوورەكەى، بينيم كۆمەلێك گۆڤارى لە بەردەستايە، زۆربەيان گۆڤارى ژنانە بوون، وێنەى ژنه جوانه کانی هه لده بژارد، وینه ی ژنه نمایشکاره کانی جلوبه رگو ئه کته ره کانی سینه ما، له سه رخو و وریایانه دهيبرين، وتى: نه كا قاچيك يان سنگيك برووشينمو خوينى ليبيتو ئهو فريشتانه ئازار بچيژن. بهيانى بينيم ههرچى ديوارى ماله كه ههيه به وينهى نهبيله عوبيدو شيريهانو ئيلهام شاهينو لهيلا عهلهوى داييوشيوه، به چریه باسی ئەوانی بۆکردمو وتی: با خەبەریان نەبنتەوه، ئەمشەو بنکەوه ھەر خەریکی قسەوباس بووین ھەتا رۆژ بۆتەوە ئەوسا لە قسەى رىيىدراو بىدەنگ بووين٠٠ لە رىگاماندا بەرەو قوتابخانە بەگوىمدا چرياندى: ئەمرۆ بق نانى نيوەرق ماندوو نابين، دوێنێ ئيلهام شاهين يەيمانى يێدام خوانێكمان بق ئاماده بكات وەكو خوانى پاشاكانى حيره و هلامم نه دايه وه ، خه وى زراند بووم به قاقاى به رزى پيكه نينه كانى و ده نگى هه وا سازه كه و هەراى رێكۆردو تەلەفزيۆنەكە، كە گەيشتىنە بەردەم دەرگاكەو كليلەكەم خستە نێو قفلەكەوە، دەرگاكەم يالدا لەبەردەم دەرگاكەدا بە حەپەساوى وەستام بۆنى شتى برژاوم دەكردو گويم لە دەنگى قاپوقاچاخىش بوو لە چێشتخانهکهوه٠

خوان

ههر ئهوكاتهى مه لا بانگده داو ده لُن: نویژ له خهوتن باشتره ئهى به نده كانى خودا، ژنه كه خه و له رووخسارى ده ته كیننی و هه لده ستیته سه رپی، خوی ده شواو نویژده كات، ئینجا ده چیته چیشتخانه كه، قاوهى به یانیى بو ئاماده ده كات و ده ست ده كات به ئاو گهرمكردن، ئه و ئاوهى كه پیاوه كه خوى پیده شوات، پاشئه وهى له شه فتى شه وانهى ده گهریته و ه كانه كانى فوسفات.

ژنهکه له سهعات شهشدا له ئیشهکانی بۆتەوه، دەستدەکات به خوان ئامادەکردن، فنجانی تایبهتی هه لدهبژی، ههمیشه سهلاجهکهش پاك رادهگری به جۆری ئاوی چاو ببات، ئینجا دهچیّته حهمامهکهو سهیریّکی خاولی و شامپوو سابوونهکه دهکاتو نیگایهکیش دهگریّته ئهو ههلّمهی له سهتلّه ئاوه گهرمهکه ههلّدهستی، لیّری بهزهردهخهنهیهکی رازیبوون دهکشیّ.

دوایی دهگهریّتهوه بهدیار خوانه که وه دادهنیشی تا شووتی کانه که لیّدهدری و بانگی تیمی کارکردنی به یانیان دهکات، ژنه که ههلّدهستیّت و دهرگاکه دهکاته وه بوّ نه و پیاوه ی له ههناوی چیاکه وه دیّ. نه و پیاوه ی ریّگای گهرانه وه ی لهیاد کردووه ...

بەنگالى

یه کسه ر به دواما هاته ژووری خه وتنه که له نه خوّشخانه ی مهلیك فه یسه لٌ له تائیف، به رگی خه وتنی تایبه ت به نه خوّشخانه که ی به نه خوّشخانه که ی به ده سته وه بوو، که له سه ر قه راغی سیسه مه که دانیشتم، به رگه که ی دامنی و لنّی پرسیم: هاوریّ، تو میسرییت ؟

وه لامم دايهوه و ههموو خهمه كانى دونيا له ليومهوه هاته دهرى: نا، من تونسيم.

رامانم له چاوانیا بینی، گویّم لیّبوو چهند جاری دهیوت: تونسی، ئینجا ههروهکو شتیّکی بیرکهوتبیّتهوه که دهیزانی لهبیری چووبووهوه، هاواریکرد: باکوری ئهفریقا،

بن ئەوەى ھىچ بليم، زەردەخەنەيەكم بۆكرد، گەرامەوە لاى خەمەكانمو نەخۆشى غەرىبىم، فرمىسك بەسەر روومەتما ھاتە خوارى، ئىنجا دامە پرمەى گريان، كە چاوم كردەوە بىنىم لەسەر سىسەمەكەى بەرامبەرم دانىشتووە، بە لەپى دەستى فرمىسكەكانى دەسرى، نەمزانى كە ئاخۆ بۆ غەرىبىي من دەگرى يان بۆ غەرىبىيى خۆى.

سولتاني سەگەكان

سهگی سهر زهوی کوری مامی داوهتکرد که سهگی دهریایه بۆ ئهو شارهی تیا ده ژیا، سهگی دهریا سهرسامبوو به ژیانی سهر زهوی و به و ههموو ههراو زهنایهی تیایهتی، دوای ئهوهی گهران به نیّو شاردا ماندوویکردن، گهرانه و مالّی خاوه ن سهگی سهر زهوی، به نیّو کوشك و باخچه که یدا گهران و چیّژیان له جوانی و خوّشییه کانی وهرگرت، ئینجا له ژیّر سیّبهری دار یاسهمینیّکی سهوزدا پشوویاندا، له و کاته دا سهگی سهر زهوی پرسیاری له کوره مامه که ی کرد له باره ی گوزهرانییه وه، ئهویش پیّی وت که وا خاوه نه کهی ههموو ژیانی بو دابینکردووه بهراده یه خوّی به سولتانی سهگه کان ده زانیّ، له به رئه و همموو خیّروبیّره ی تیا ده ژی، ئینجا لیّی پرسی که ئاخوّ حه زده کات ده ریا جیّبهیّلیّو بو هه تا هه تایه به سه ربه رزی لای ئه م بمیّنیّته وه ؟ ئه ویش تکای لیّکرد فرسه تیّکی بداتی بیر له مه سه له که بکاته وه و له ههموو لایه که وه ههلیسه نگیّنی شهوی خاوه نی سهگی سهرزه وی هات و قایشی کرده ملی و به دار یاسه مینه که وه به ستییه وه گهرایه وه کوره مامه که ی نه دوّزییه و سهگی ده ربی و چاوی نه چووه خه و تا به ره به یان، که له خه و خه به ربی بووه وه، کوره مامه که ی نه دوّزییه و شه و ه ده و خه به ربی به و ه دری و پی خه و که که ی سارد و سر به و و .

دوو دلدار

ههردووکیان له بهردهمی کارمهندی پرسگهکهدا وهستابوون، له گۆرهپانی ئوتیّله کهشخهکهدا، بهرگهکانیان سهیر بوو، ههر به جلوبهرگی کاهینهکانی دهکرد، ههریهکهیان سۆلیّکی چهرمینی لهپیّدا بوو، وهکو ئهوهی لای ئیّمه له تونس خه لّکی ئه بیابانهی له باشوورهوه دهگاته لای شهتی جرید وهستایانه دروستیدهکهن، بهردهستهکهش به بهدله و کاسکیّتهوه له دوایانهوه وهستابوه، جانتایه کی گهوره و تازه ی هه لّگرتبوو.

ىد، اوند:

ئەسافو نائیله، ژنو پیاویکی عەرەبی عاریبه بوونو له کەعبەدا سیکسیان کردبوو، بۆیه بووبوون به بت· خوینی باوکم

سەبەتەكە لە دەستى منالەكە كەوتە خوارەوە، دلى منالەكە بەربووە سەر قىرەكە، سەبەتەكە كەوتە خوارىن، سەبەتەكە بەربووە سەر قىرەكە، سەبەتەكە كەوتە خوارىن، سەبەتەكە بوتلى شەرابى تىابوو، شەرابە سوورەكە بەسەر قىرەكەدا رژا، منالەكە بەسەر شەرابەكەوە وەستا، ئىنجا كەوتە سەر ئەژنۆى دەستىكرد بە كۆكردنەوەى پارچە شوشەكانى بوتلەكە، بەسەر شەرابەكەوە كەفئكى سپى كۆبووەوە، مئش تئىدا، منالەكە بە خۆل بەربەستئكى دروستكرد، شلەمەنىيە سوورەكەى تىا گلدايەوە، منالەكە ھەردوو مەچەكى دادا، بۆ بىرخستنەوەشتان، مەچەكەكانى لاواز بوون، زۆر لاواز.

مناله که مهچه کی دادا، پارچه شوشه ی بوتله که ی کوده کرده وه و دهینووسانده وه به یه که وه، دهیویست بوتلیّکی تازه دروستبکات، بن هه ولّنه دا؟

خویّنی رژا، خویّنی بهسهر قیرهکهدا رژا به دهستی راستی بهربهستیّکی تری دروستکرد، ئینجا به دهستی

چەپى ئىنجا بە ھەردوو دەستى٠٠٠

منالەكە كەوتە سەر ئەژنۆو ھاوارىكرد: شتێكم بدەنێ (نەيدەزانى چى داوابكات) خوێنى باوكمى تيا كۆبكەمەوە · خوێنى خۆشم·

دایکایهتی

ئێوارێ بینیم لهسهر لای چهپی راکشابوو، شیری دهدا به تووتکهکانی، چاوانی ههنگوینیو کراوهبوون، پێنج تووتکهکه دهمیان نابوو به گوانهکانییهوهو بهچنگه وردیلهکانیان دهیانگرتو سهگهکهش لهسهر لای چهپی نووستبوو.

سهگهکهمان که قهت ناونهنرابوو، ئهوهی ههموو رۆژێ پێش باوکم دهکهوت بۆ کێڵگهکه تا ئێواره نهدهگهرایهوه، به غهریبان دهوه پی و به دۆستانیش دڵخۆش دهبوو، لهبهردهم تهویلهی ئاژهڵهکاندا زستانوهاوین یاسیدهکرد.

له بهبانیدا

بینیم لهسهر لای چهپی راکشاوه و شیر دهدا به تووتکهکانی، کۆمه لنی میشی سهوزیشی تینالاوه، لنی نزیك بوومه وه تووتکیکیم هه لگرت، شیر به لمۆزیا هاته خواری، ترسا بهرمدایه وه، گهرایه وه لای گوانه که دهستیکرده وه به شیر مژین، دیسان بهرزمکرده وه، دیسان شیر به لمۆزیا هاته خواری، میشه سهوزه به گیزه گیز به سه رسه که توپیوه که وه نیشتووه.

دەموچاويك لە ئاوينەكەدا

له پهنجهرهی مالهکهی خوّیهوه روانیی، دهموچاوی خوّی له ناویّنهکهی مالّی کچه دراوسیّکهیاندا بینی که پهنجهرهکهی بهرووی ئاسماندا والاکردبوو، زمانی لیّدهرهیّنا، چاوی لیّداگرت، بروّی لیّههلّتهکاند، که گویّی له دمنگی پنی کچه دراوسیّکهیان بوو، رایکردو پشت پهنجهرهکهوهی بهردا، به لام دهموچاوهکهی لهویّدا مابووهوه گالّتهی به و ترسنوکییهی دهکردو چاوی له کچه دراوسیّکهیان دادهگرت.

دەەىشك

زیاد له جاریّك چووه بهردهرگا، رامان به ههوادا دهخولایهوه، ئینجا ههروهكو قورقوشمی توواوه بهسهر شانه كانییهوه دهنیشتهوه، دهرگاكهی به نیوهكراوهیی جیّهیّشتو گهرایهوه ژوورهوه، ته لهفزیونه كهی داگیرساند دوای دهقیقهیه ك كوژاندییهوه، شریتیّكی خسته ناو ریكوّرده كهوه، پیّش ئهوهی موّسیقاكه بهرزبیّتهوه دهریهیّنایهوه، لهسهر سیسهمه كه پالّكهوت، چاوانی داخست، له پر ههستا، بهرهو دیواره كه چوو و یه ك بوّكسی پیّدامالی، ئهو ئازارهی له پر له مهچه كی ههلسا له ژیّر سهعاته كهی دهستیدا توّقیّنه ر بوو، بهردهوام پیاده چرا چركهیه ك دهوهستاو تیژتر بوی دههاتهوه، مهچه كی خوران تا خویّنی پیا هاته خواریّ، قوّلی ئاوسا، گهرایهوه لای دیواره كهو به تووندی پیادهمالیو له لیّدانی نه كهوت تا هیّزی تیانه ما، ئه و كاته ی له بن دیواره كهوت، چرپاندی: پیّوه دانی ئه و دووپشكه چهند پیس بوو.

ژياننامەي ئيبراھيم دەرغوسى

چیرۆکنووسو رۆماننووسو وهرگیریکی تونسییه، سالی ۱۹۰۰ له تونس لهدایکبووه، ماموّستایه و جیّگری سهروّکی یهکیّتیی نووسهرانی تونسه..

پێنج کۆمه له چیرۆكو شهش رۆمانی ههیه که لهنێوان سالانی ۱۹۸۹ بۆ ۲۰۰٦ نووسیونی، كۆمه له چیرۆکه کان بهناوی (النخل یموت واقفاً، الخبز المر، رجل محترم جداً، كأسك یا مطر) رۆمانه کانیش بهناوی (الدراویش یعودون الی المنفی، القیامة الان، شبابیك منتصف اللیل، اسرار صاحب الستر، وراء السراب قلیلاً، مجرد لعبة حظ)، لهبواری وهرگیّرانیشدا کومه لّی کتیّبی ههیه که ههندیّکیانی له عهرهبییه وه وهرگیّراوه بو فهرهنسی ههیه که ههندیّکیانی له عهرهبیی وهرگیراوه بو کهروته چیروّك و روّمانه کانی، فهرهنسیه وه وهرگیراوه بو کورته چیروّك و روّمانه کانی،